„FOTBALUL ESTE CA MODA"!

Cu BRIAN GLANVILLE, despre PROBLEME ACUTE ALE SPORTULUI REGE

BRIAN GLANVILLE este unul dintre cei mai pertinenți cronicari de fotbal din Marea Britanie și chiar din lume. Numele lui poate fi întîlnit nu numai în coloanele lui „Sunday Times", unde este șef-redactor al rubricii de fotbal, dar și în revista de specialitate „World Soccer" sau în alte magazine săptămînale și publicații sportive. Nu este străin nici publicului românesc, datorită romanului său cu temă sportivă „Ascensiunea lui Gerry Logan", apărut cu doi ani în urmă în Editura Stadion. De curînd, Brian Glanville, răspunzînd invitației Uniunii Scriitorilor, a fost oaspetele țării noastre. A vizitat Bucureștiul, a fost pe litoral, a admirat mînăstirile din nordul Moldovei, dar nu a uitat nici fotbalul : a asistat la cuplajul interbucureștean de acum două săptămîni, a vizionat partida Farul — U.T.A., s-a întîlnit cu ziariști și fotbaliști români, pe unii dintre ei cunoscîndu-i anul trecut, la Gudalajara.

Tocmai de aceea, convorbirea noastră cu Brian Glanville a pornit de la observațiile sale asupra fotbalului românesc :

— „Vorbind despre soccerul demonstrat de echipele dv. de club (am văzut șase dintre ele), pot spune că fotbalul românesc este foarte bun din punct de vedere tehnic ; tactic — are lacune. Ceea ce am văzut la Farul, pentru mine pare de necrezut, nu se poate justifica : un beton... pe jumătate ! Un beton foarte ușor străpuns de atacanții de la U.T.A., conduși de excelenții **Domide** și **Broșovschi**. Cum vine asta ? Noroc că echipa dv. națională nu joacă la fel de nechibzuit în apărare. Am văzut-o și la **Guadalajara** și pe **Wembley**, la acel 1—1 care a propulsat-o dintr-odată în „înalta societate" fotbalistică. După părerea mea, echipa României este capabilă să cîștige în fața celor mai bune formații din lume. Am impresia că în **Mexic** nu a mers totul bine în tabăra dv., rezultatele, din această cauză, în ciuda talentului jucătorilor, fiind cu ceva sub ceea ce se aștepta. Este adevărat că, în meciul cu **Brazilia, România** a jucat bine, dar oamenii lui **Havelange** erau deja calificați. Românii au demonstrat calitățile lor de bază și au reușit un rezultat de care n-au fost capabili italienii, în finală. Cu tot cattenaccioul lor !".

— Publicului românesc îi place, din cîte a văzut la televizor, atmosfera din tribunele stadioanelor englezești.

— „La televizor nu se arată totul. Nu se arată, de pildă, momentele cînd unul, altul sau mai mulți dintre cei ce asistă sînt arestați de poliție datorită atitudinii lor, de cele mai multe ori violentă. Nu vă dați seama ce se întîmplă la meciurile importante, pentru că există foarte multă violență, accentuez asupra cuvîntului, între grupurile rivale de suporteri. La dv., din acest punct de vedere, este liniște. La noi se pune cu o acuitate deosebită problema aceasta, a violenței pe stadioane și a înăsprirării ei. Altceva am remarcat pe stadioanele dv. : lipsește intimitatea. Ca să fiu mai explicit, aduc o expresie din teatru : spectacolul nu trece rampa ! Și asta din cauza distanței foarte mari care există între tribune și terenul de joc. La noi, în Anglia, la marea majoritate a stadioanelor, tribunele sînt foarte aproape de terenul de joc, ceea ce creează altă ambianță. Or, și la stadionul „23 August" din București și la cel din **Constanța** s-a făcut, din punct de vedere al fotbalului, risipă de teren".

— La noi, stadioanele au și piste de atletism...

— „Și în **Anglia**, la fel. Unele au piste pentru curse de ogari. Cu toate astea, tribunele, deci spectatorul, de fapt, este acolo, lîngă evenimentul sportiv la care asistă".

— Iertați-mă, vă pun o întrebare oarecum indiscretă : ați jucat fotbal ?

— „Dar joc și acum, cu toate că am 39 de ani ! Joc de 14 ani în echipa **Chelsea Casuals**, o echipă de amatori și-mi face plăcere cînd păsesc pe gazon. În sezonul acesta echipa noastră a disputat 35 de meciuri. Eu n-am luat parte chiar la toate, dar am jucat destule. Sînt fundaș stînga. Cînd eram mai tînăr eram ceva mai dur. Dar nu chiar ca **Mocanu**, pe care-l știu din **Mexic** și l-am văzut în echipa campionatului din revista **„Fotbal"**.

— Cum vedeți viitorul fotbalului ?

— „Nu sînt prea optimist. Trăim o epocă cu multe frămîntări, de toate soiurile, iar fotbalul o reflectă perfect. Va fi din ce în ce mai greu să joci așa cum vrei. Fac afirmația în ciuda faptului că titlul de campioană mondială a revenit unei echipe care nu a pus accent pe defensivă, care nu s-a îngrijit de tactici distructive, ci s-a ocupat de construcția jocului. Pe scurt, o echipă aplaudată, care a întrunit aproape majoritatea... voturilor comentatorilor, o echipă cu o apărare fair și un portar... care nu știa să se apere ! Fotbalul este însă ca moda : dacă la **Paris** se poartă **„mini"**, domnește moda **„mini"** ; dacă se poartă **„maxi"**, apoi **„maxi"** în toate țările. Deci, ceea ce face echipa campioană mondială, încearcă să facă și toate celelalte. De aceea această resurecție a fotbalului ofensiv. Cu excepția italienilor, care nu renunță la beton și libero. Noi, în **Anglia**, am căutat să mergem pe tradiția noastră. Dar iată, și titlul și cupa au revenit unei echipe teribil de sterilă : **Arsenal**. Și ce fotbal deschis, spectaculos, eclatant, ar putea practica **Arsenal**, cu oamenii pe care-i are. Dar antrenorul **Bertie Mee** l-a luat pe **Peter Storey**, un fundaș distructiv, foarte dur și l-a trecut în linia de mijloc. De atunci **Arsenal** nu mai creează nimic, distruge totul ; lui **Charles George**, un jucător de caracter, cu personalitate, unul dintre cei mai dotați din echipă, i-a... tăiat aripile ! Ei bine, **Ramsey** l-a luat la echipa națională tocmai pe acest **Storey** și i-a dat exact sarcinile ce le avea la **Arsenal**. Așa că nu ne așteptăm la ceva bun — în ceea ce privește fotbalul spectaculos și eficace — nici de la națională noastră... **Viva la sterilita !"**.

— Gustav Wiederkehr, președintele U.E.F.A., era de părere, într-un interviu publicat în revista noastră, că sînt necesare modificări ale regulamentului. Ce părere aveți ?

— „A schimba regulile de joc este o prostie. Am vorbit cu unii specialiști care sînt de părere că trebuie mărită poarta. Pentru mine această soluție nu schimbă nimic. Adevăratele motive ale sterilității fotbalului de azi, ale duritățil lui, sînt mult mai profunde și, parte din ele, le-am discutat noi mai înainte. Ce se va întîmpla dacă se va suprima ofsaidul ? Cred că fotbalul va deveni și mai defensiv".

— Există o teorie care spune că decisiv în fotbalul modern este deținerea mijlocului terenului. Credeți în ea ?

— „Se poate spune. În fotbal orice se poate afirma și este valabil. Dacă nu azi, mîine — și ești vizionar. Dar, ca să revin la teoria enunțată : după părerea mea, o echipă cu un atac de mare valoare, cu buni jucători de cap, nu are nevoie de mijlocul terenului. Teoria amintită poate fi o modă, dar nu o regulă. Brazilienii n-au pus preț pe mijlocul terenului la Campionatul mondial din Mexic și, totuși au cîștigat titlul. Degeaba stăpînești mijlocul terenului, dacă nimeni nu trage la poartă. După mine, Gerson — om de mijlocul terenului — a fost cel mai bun jucător al Braziliei în Mexic, dar fără Pelé, Tostao și Jairzinho brazilienii nu ar fi putut cîștiga. Sau : poți să domini centrul terenului și dacă ai un portar slab... Am un bun prieten, pe Billy Meredith, un fel de Stanley Matthews ; a jucat pînă la 49 de ani. Are o vorbă : „Arată-mi linia de mijloc și-ți voi spune ce fel de echipă ai !". Eu întotdeauna l-am contrazis".

Fin cunoscător al fotbalului și problemelor lui, cu Brian Glanville s-ar fi putut discuta ore întregi. Dar toate trebuie să aibă o limită...

Mircea TUDORAN

I am very happy to have the chance to make contact with the readers of "FOOTBALL"

Brian Glanville

„Sînt foarte fericit că am ocazia să iau contact cu cititorii revistei Fotbal".

BRIAN GLANVILLE

Carnet extern

OPORTUNISM ?

Totul era pregătit pentru o solemnitate obișnuită, de protocol. Șampania, contractele — în mai multe exemplare, frumos așezate pe masa din sala mare a sediului clubului, în fine totul pus la punct pentru o pornire în sezonul 1971/1972, cum era denumită semnarea noului contract, pe trei ani, între antrenorul Rinus Michels **și clubul** Ajax Amsterdam. **Dar minutele se scurgeau și nici președintele clubului, nici membrii comitetului director, nici** Michels nu-**și făceau apariția în sala cea mare. La vreo jumătate de oră după ora anunțată, bomba a explodat :** Michels renunță la contract. **El nu dorește să prelungească activitatea sa la clubul pe care l-a dus la cîștigarea** „Cupei campionilor europeni".

Faptul rămîne în adevăr neobișnuit. Ca un antrenor să părăsească echipa în momentul deplinei glorii, asta se întîmplă rar. Ce l-a determinat pe Michels **să spună „nu" condițiilor (se spune, substanțial mai roze ca cele din vechiul contract) oferite de comitetul marelui club din** Amsterdam ? **Explicațiile lui sînt totalmente de ordin psihologic, ca să spunem așa.** „Vreau să schimb aerul. Nu am nici o nemulțumire față de modul cum m-a tratat Ajax. Dimpotrivă. Adresez mulțumirile cele mai calde conducătorilor și jucătorilor. Prin sprijinul lor, împreună, am realizat ceea ce s-a realizat. Vreau, acum, să încep să lucrez cu alte echipe, în condiții noi. Și nu-mi ascund intențiile. Sînt în avansate tratative cu un club spaniol."

Explicația lui Michels **este întoarsă pe toate fețele, primește tot felul de interpretări. Majoritatea colegilor de profesie cu** Michels, **cei mai cunoscuți antrenori olandezi, socotesc că el a dovedit totdeauna multă pasiune pentru profesia lui, niciodată n-a amintit problema drepturilor sale bănești, trece drept un specialist îndrăgostit cu adevărat de meseria lui. Oprtunismul trebuie deci exclus — dacă ne ghidăm după mărturiile de mai sus — dintre cauzele care au produs o așa neașteptată despărțire.**

Rămîne de văzut dacă hotărîrea lui Michels **se va menține. Nouă încă nu ne vine să credem că el ar putea renunța chiar așa, fără nici o strîngere de inimă, la formația care-i producea marea bucurie, de pe Wembley, cu cîteva săptămîni în urmă.**

ef. L

UN CADOU RĂMAS NEEXPLOATAT

Imaginea este clară : jucătorii în alb (echipa Greciei) s-au plasat toți pe linia porții, formînd — pe lungimea porții — un „zid", în fața căruia se află portarul (indicat cu o săgeată). Ce s-a întîmplat însă ? Arbitru a acordat o lovitură liberă indirectă de la 6—7 m de poartă în favoarea elvețienilor și în asemenea situații, adversarii neputîndu-se plasa la 9 m distanță (ar însemna să iasă de pe teren...), se așează pe linia porții, acoperind cît mai mult și cît mai bine spațiul acesteia. Portarul se plasează în fața „zidului" pentru a putea vedea și interveni dacă va fi cazul.

Lovitura liberă indirectă a rămas însă, fără rezultat, deși — după cum mărturisea după joc internaționalul *Odermatt* — o asemenea execuție fusese des exersată la antrenamentele lotului. Din ce a constat acest antrenament ? Cel care executa lovitura pasa în urmă, unui jucător aflat la marginea careului și acesta căuta să reia în poartă peste capul jucătorilor adverși. Ceea ce a făcut ca execuția să fie ratată a fost viteza în care trebuia să se acționeze la pasă și la șut, precum și unele mici denivelări de teren. Odată, mingea a sărit dintr-un smoc de iarbă și Kuhn, care a primit pasa, a lovit mingea cu... genunchiul, altă dată a înălțat prea mult mingea care a trecut peste bară. Și așa s-a întîmplat și în cazul de mai sus. Ceea ce a făcut pe un ziarist elvețian să scrie : *„Cadoul oferit de arbitru elvețienilor* (n.r. e vorba de lovitura liberă indirectă) *n-a fost exploatat"*.

PRELIMINARIILE TURNEULUI OLIMPIC ÎN EUROPA

10 CANDIDAȚI PENTRU 4 LOCURI LA MÜNCHEN

S-AU CONSUMAT JOCURILE PRIMULUI TUR

Primul tur al preliminariilor olimpice s-a încheiat în zona europeană ; este în curs de desfășurare în cea africană, nord-centru-americană și asiatică, dar abia urmează să înceapă în celelalte zone.

În Europa, zonă care ne interesează direct, cele 11 grupe de cîte două echipe ale primului tur, au calificat următoarele formații :

Grupa 1 : **FRANȚA** (0—0 și 1—0 cu Islanda)

Grupa 2 : **U. R. S. S.** (4—0 și 0—0 cu Olanda)

Grupa 3 : **AUSTRIA** (0—1, 3—2 și 2—0 cu Luxemburg)

Grupa 4 : **POLONIA** (7—0 și 1—0 cu Grecia)

Grupa 5 : **BULGARIA** (0—1 și 5—0 cu Marea Britanie)

Grupa 6 : **SPANIA** (3—0 și 1—0 cu Turcia)

Grupa 7 : **IUGOSLAVIA** (1—0 și 2—0 cu Irlanda)

Grupa 8 : **FINLANDA**, calificată prin retragerea Maltei ,după care a urmat și retragerea... Finlandei !

Grupa 9 : **R. D. GERMANĂ** (4—0 și 1—0 cu Italia)

Grupa 10 : **ROMÂNIA** (2—1 și 2—1 cu Albania)

Grupa 11 : **DANEMARCA** (1—3 și 4—0 cu Elveția).

De remarcat că Polonia, Bulgaria, Albania și R. D. Germană au folosit jucători din reprezentativele A, iar Danemarca o parte din cei care participă în campionatul Europei.

Potrivit hotărîrii comisiei de resort din cadrul **F. I. F. A.**, turul al doilea se va disputa (cu termen limită 31 mai 1972) pe următoarele patru grupe :

GRUPA A : Franța — U.R.S.S. — Austria.

GRUPA B : Polonia — Bulgaria — Spania

GRUPA C : Iugoslavia — R. D. Germană

GRUPA D : România — Danemarca.

Sistemul de disputare : fiecare cu fiecare, tur-retur. Echipele cîștigătoare în aceste grupe se vor califica pentru turneul final din 1972, alături de **Ungaria** (deținătoarea titlului) și **R. F. a Germaniei** (țara organizatoare).

În zona africană, pînă acum s-au calificat pentru turul al doilea : **Tunisia, Mali, Maroc, Senegal, Ghana, Etiopia** și **Madagascar**. În celelalte zone nu s-a înregistrat încă o calificare.